

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416206815
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416206815.1

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobcu Q. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. W. U. Č..XXX, XXX XX W. U., štátny občan SR, zastúpeného právnym zástupcom Mgr. Petrom Mačajom, advokátom so sídlom Dolná 7, 969 01 Banská Štiavnica, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Alan Strelák, advokát so sídlom Na Vřšku 12, 811 01 Bratislava, o žalobe na obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 16Rob/790/2013 o d m i e t a.

II. Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.07.2016 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 16Rob/790/2013. Žalobu odôvodnil tým, že mu bol rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 25.04.2016 priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a zároveň určený advokát vo veci povolenia obnovy konania, pričom podľa uvedeného rozhodnutia existujú dôvody na obnovu konania. Žalobca ďalej uviedol, že má za to, že bola zachovaná 3 mesačná subjektívna lehota, nakoľko od neho ako bežného spotrebiteľa nemožno požadovať, aby sledoval judikatúru Súdneho dvora EÚ a so znalosťou veci posúdil, či určité rozhodnutie uverejnené v úradnom vestníku EÚ je pre povolenie obnovy konania významné alebo nie, preto začiatok subjektívnej lehoty začal plynúť až dňom vydania rozhodnutia Centrom právnej pomoci. Dôvod na obnovu konania je podľa žalobcu daný § 397 písm. e) zákona č.160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), nakoľko rozhodnutie v konaní vedenom pod sp.zn. 16Rob/790/2013 je v rozpore s viacerými rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie, keď súd mal podľa súdnej praxe Súdneho dvora Európskej únie preskúmať ex offo existenciu neprijateľnej podmienky pri vymáhanom návrhu, ako to bolo judikované napr. vo veci C-618/10 Banco Español de Crédito SAc/a Joaquín Calderón Camino, ktorý nadväzuje na dlhodobý výklad smernice rady č.93/13/EHS zo dňa 05.04.1993, ako aj v rozpore aj s rozhodnutiami vo veci Océano Grupo Editorial číslo C-240/98 až C-244/98, Cofidis číslo C-473/00, Rampion Godard číslo 429/05, v ktorých Súdny dvor EÚ konštatoval, že vnútroštátny súd je povinný poskytnúť spotrebiteľovi ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ex offo, a to aj pri skrátených formách konania, pokiaľ nie je spotrebiteľ zastúpený advokátom. Žalobca zároveň namietol, že súd v konaní sp.zn. 16Rob/790/2013 neskúmal existenciu neprijateľných podmienok, ani dodržanie povinných náležitostí vyplývajúcich zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom v uzavretej zmluve nie je riadne uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a skutočná RPMN je oveľa vyššia, keďže uzavretie zmluvy bolo podmienené uzavretím zmluvy o poskytovaní finančných služieb.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe žiadal podanú žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že právo Európskej únie neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, žalobca nebol stranou

v konaniach, na ktoré poukazuje, preto dôvod spočívajúci v § 397 písm. e) CSP neobstojí. Žalobca sa podľa žalovaného mal domáhať náhrady škody voči Slovenskej republike, avšak na to, aby mu takýto nárok vznikol, musel by vyčerpať všetky prostriedky právnej ochrany, ktoré mu poskytuje právny poriadok. Žalobca však proti doručenému platobnému rozkazu odpor nepodal. Súd nesmie svojou aktivitou nahrádzať pasivitu nečinného žalobcu, ktorý mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv, no túto možnosť nevyužil. Žalovaný ďalej uviedol, že pokiaľ by aj súd napriek uvedenému posúdil, že dôvod na obnovu konania tu je, nebola dodržaná lehota na podanie takejto žaloby, nakoľko trojmesačná lehota podľa § 403 ods. 1 CSP začína plynúť od momentu, keď sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. V prípade žalobcu sa oba tieto zákonom predpokladané dátumy zhodujú, a spadajú na moment, kedy sa žalobcovi uplynula zákonná 15 dňová lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Žalobca lehotu na podanie žaloby na obnovu konania zmeškal, a jeho prípadné ním tvrdené právo zaniklo uplynutím tejto lehoty.

3. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 02.02.2017 spolu s uznesením podľa § 167 ods. 3 CSP nevyjadril.

4. Z predloženého rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 25.04.2016 súd zistil, že žalobca ako žiadateľ požiadal žiadosťou doručenou dňa 26.02.2016 Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci vo veci „návrhu na obnovu konania“.

5. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16Rob/790/2013 súd zistil, že platobným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k.16Rob/790/2013-19 zo dňa 09.12.2013 bola žalobcovi uložená povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalovanému sumu 613,25 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 613,25 Eur od 18.04.2012 až do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 99,-Eur a nahradil trovy konania vo výške 53,-Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 114,36 Eur. Podľa doručky bol platobný rozkaz doručený žalobcovi dňa 07.03.2014. Žalobca proti platobnému rozkazu odpor nepodal a podľa vyznačenej doložky nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2014. Podľa úradného záznamu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu nahliadol do súdneho spisu sp.zn. 16Rob/790/2013 dňa 04.05.2016.

6. Z pripojeného súdneho spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/514/2015 súd zistil, že na základe návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 17.07.2015 požiadal súdny exekútor JUDr. Bohumil Kubát, so sídlom Obchodná 7, Bratislava o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe predloženého platobného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k.16Rob/790/2013-19 zo dňa 09.12.2013. Dňa 11.08.2015 súd vydal poverenie pod číslom 5613090714.

7. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

8. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 403 ods. 1 a 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho

mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

11. Podľa § 406 CSP v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

12. Podľa § 407 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

13. Podľa § 408 CSP dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

14. Podľa § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

16. Podľa § 413 ods. 1 CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

17. Obnova konania vo všeobecnosti ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Obnovou konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Prostredníctvom obnovy konania možno dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000), čo možno aplikovať aj vo vzťahu k dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Súdne rozhodnutie môže byť nesprávne, a to buď z dôvodu, že na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky, alebo v konaní neboli zohľadnené skutočnosti, ktoré z akékoľvek dôvodu neboli niektorou zo strán sporu uvedené, alebo tvrdené skutočnosti boli súdom nesprávne právne posúdené, teda na ne bolo nesprávne aplikované hmotné právo, čo viedlo k nesprávnemu záveru o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti uplatneného nároku. Na nápravu takýchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné, tzv. riadne opravné prostriedky a tieto nesprávnosti napadnutého rozhodnutia nemožno považovať za dôvody, pre ktoré by bolo možné povoliť obnovu konania, keďže pripustenie opačného záveru by viedlo k absurdnému výsledku, podľa ktorého by akékoľvek nesprávne súdne rozhodnutie, bolo napadnuteľné žalobou na obnovu konania. Takáto konštrukcia by bola v rozpore so zásadou nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a viedla by k popretiu zásady právnej istoty a princípov právneho štátu. Pokiaľ totiž pasivita strany vedie k vydaniu právoplatného nesprávneho rozhodnutia, je strana povinná toto rozhodnutie rešpektovať, keďže nevyužila možnosti na svoju ochranu, pričom samotná skutočnosť, že právoplatné rozhodnutie môže byť vecne nesprávne, dôvod na jeho zrušenie nezakladá.

18. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovu konania vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol, je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v §§ 397 až 408 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný

rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Obnova konania má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicata*, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu, je jej prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Žalobu na obnovu konania môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Civilný sporový poriadok v § 398 a nasl. obsahuje taxatívny výpočet rozhodnutí súdu, ktoré môže strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, napadnúť žalobou na obnovu konania, náležitosti žaloby na obnovu konania ako i taxatívny výpočet dôvodov v ktorých je obnova konania prípustná, subjektívnu trojmesačnú a objektívnu trojročnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, ktorých zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Z uvedených ustanovení zákona jednoznačne vyplýva, že predmetom obnovy môže byť zásadne právoplatný rozsudok (rovnako aj uznesenie schvaľujúce zmier a právoplatný platobný rozkaz). Dôvody obnovy konania ustanovuje CSP v § 397 ich taxatívnym výpočtom. Prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoúčelná. Zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za predpokladu naplnenia zákonom presne stanovených podmienok.

19. V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania, a či je obnova konania prípustná.

20. V zmysle § 398 v spojení s § 400 CSP žalobca bol oprávnený podať žalobu na obnovu konania z dôvodu, že v platobnom rozkaze Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 16Rob/790/2013-19 zo dňa 09.12.2013, t.j. v rozhodnutí vystupoval ako strana v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (žalobca bol platobným rozkazom zaviazaný na zaplatenie žalovanej sumy).

21. Ďalej sa súd zamerával na skúmanie skutočnosti, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote, a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

22. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Na platobnom rozkaze je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, v zmysle ktorej platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2014. Týmto dňom je platobný rozkaz z formálneho hľadiska právoplatný a vykonateľný. Podľa doručky založenej v súdnom spise tunajšieho súdu sp.zn. 16Rob/790/2013 bol platobný rozkaz žalobcovi doručený dňa 07.03.2014. Žalobca doručenie platobného rozkazu, ani skutočnosť, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2014 nespochyboval. Keďže žaloba napadla na súde dňa 25.07.2016, bola podaná oneskorene, až po uplynutí trojmesačnej lehoty odkedy sa žalobca mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, preto súd žalobu s poukazom na § 413 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podanú. V prípade riadneho doručenia sa totiž žalobca o dôvodoch obnovy konania musel dozvedieť už pri jeho doručení. Rozhodujúce totiž je, kedy sa žalovaný mohol o dôvodoch obnovy dozvedieť, resp. kedy ich mohol uplatniť, pričom tie dôvody, ktoré žalovaný popísal, mohol zjavne uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu, a ak by vôbec prichádzala do úvahy obnova konania, tak na tento účel by ich mohol uplatniť najneskôr do troch mesiacov po tom ako mu bol platobný rozkaz doručený. Žalobca však lehotu na podanie odporu zo subjektívnych dôvodov nestihol a táto márne uplynula. V takom prípade však nemožno márne uplynutie lehoty na podanie odporu nahrádzať žalobou na obnovu právoplatne skončeného konania, keď všetky prípadne možné relevantné dôvody uvádzané v žalobe na obnovu konania mohol žalobca uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu. To, že až neskôr, možno ani nie tri mesiace spätne od podania žaloby na obnovu konania, sa žalobca mohol dozvedieť z rozhodnutia Centra právnej pomoci, že platobný rozkaz môže byť v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, nie je dôvodom zakladajúcim dôvodnosť žaloby na obnovu konania a okolnosť majúca ten následok, že žaloba na obnovu konania bola podaná včas. Rozhodnutie Centra právnej pomoci nepreukazuje včasnosť podania žaloby o obnovu konania. Rozhodujúce je len to, kedy sa žalobca mohol o dôvodoch obnovy dozvedieť, resp. kedy ich mohol uplatniť, pričom tie dôvody, ktoré žalobca popísal, mohol zjavne uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu, a ak by vôbec prichádzala do úvahy obnova konania, tak na tento účel by ich mohol uplatniť najneskôr do troch mesiacov po tom, čo mu bol platobný rozkaz doručený.

23. Z predloženého rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 25.04.2016 navyše vyplýva, že žalovaný sa obrátil na Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci žiadosťou doručenou už dňa 26.02.2016, a to vo veci „návrhu na obnovu konania“. Žalobca teda už pri podávaní žiadosti mal za to, že je možno daný dôvod na obnovu konania. Javí sa preto ako nesporné, že z jeho strany nebola zachovaná 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby, nakoľko táto bola podaná až 25.07.2016, teda takmer 5 mesiacov po tom, ako podal svoju žiadosť vo veci „návrhu na obnovu konania“. Bez ohľadu na to, že CSP v § 404 písm. c) pripúšťa žalobu na obnovu konania, pokiaľ ide o dôvod v zmysle § 397 písm. c) až e) CSP aj po uplynutí 3 rokov od právoplatného rozhodnutia, subjektívna 3-mesačná lehota musí byť vždy zachovaná. Zmeškanie 3-mesačnej lehoty na podanie obnovy konania je dôvodom na odmietnutie žaloby na obnovu konania v zmysle § 413 ods.1 písm. a) CSP.

24. K tvrdeniu žalobcu, že od neho ako bežného spotrebiteľa nemožno vyžadovať, aby sledoval judikatúru Súdneho dvora EÚ a so znalosťou veci posúdil, či určité rozhodnutie uverejnené v úradnom vestníku EÚ je pre neho právne významné, súd uvádza, že rozhodnutia sa zverejňujú v úradnom vestníku EÚ, pričom v zmysle zákona č.416/2004 Z.z. o úradnom vestníku EÚ platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že dňom uverejnenia sa stali známymi každému, koho sa týkajú (§ 2 ods. 1 zákona č.416/2004 Z.z.). Všetky žalobcom označené rozhodnutia boli vo vestníku zverejnené ďaleko skôr ako 3 mesiace pred podaním žaloby, dokonca ešte skôr ako bolo vydané rozhodnutie v konaní sp.zn. 16Rob/790/2013, preto žalobca mal možnosť a mohol sa so závermi vyslovenými v označených rozhodnutiach oboznámiť a všetky relevantné námietky namietat' už v pôvodnom konaní.

25. Vzhľadom na to, že žaloba nebola podaná v subjektívnej trojmesačnej lehote, je irelevantné, že bola podaná v objektívnej trojročnej lehote. Už to, že žalobcovi uplynula trojmesačná subjektívna lehota na podanie žaloby, je bez ďalšieho dôvodom na jej odmietnutie podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP, nakoľko jej uplynutím došlo k zániku a prekludovaniu práva žalobcu na podanie žaloby na obnovu konania.

26. K tvrdeniu žalobcu o prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. e) CSP, súd uvádza, že v konaní nebol predložený dôkaz o existencii takéhoto rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie v danej veci, ktoré by bolo pre strany záväzné. Strany neboli účastníkmi v konaniach, na ktoré žalobca poukazuje. Ako už súd uviedol, žalobcom označené rozhodnutia nie sú všeobecne záväzné, ale majú len individuálnu záväznosť, preto v tomto smere musí súd konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne existencie rozhodnutia, ktoré by bolo pre strany záväzné. Nakoľko rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazoval nie sú pre strany záväzné, tak ako to ustanovuje § 397 písm. e) CSP, preto ani v prípade zachovania zákonnej lehoty na podanie žaloby, nebola by splnená podmienka prípustnosti podanej žaloby, a súd by podanú žalobu musel podľa § 414 CSP zamietnuť. (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Cob/239/2016 zo dňa 26.01.2017).

27. Žalobca v žalobe poukazuje na vecnú nesprávnosť vydaného platobného rozkazu v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia, čo však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť žaloby na obnovu konania. Ako už súd uviedol vyššie, žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení veci, keďže na nápravu takýchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky, t.j. odvolanie, resp. v danom prípade odpor proti doručenému platobnému rozkazu, prípadne dovolanie alebo podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Ako už súd uviedol, žalobca mohol všetky ním uvádzané skutočnosti smerujúce voči vecnej nesprávnosti vydaného platobného rozkazu v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci namietat' už v podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16Rob/790/2013, avšak lehotu na podanie odporu nechal márne uplynúť. Platobný rozkaz mu bol doručený dňa 07.03.2014 a najneskôr od tohto dňa mohol žalobca uplatniť ním uvádzané dôvody, a to už podaním odporu proti platobnému rozkazu. Žalobca však lehotu na podanie odporu zo subjektívnych dôvodov nechal márne uplynúť. V takom prípade však nemožno márne uplynutie lehoty na podanie odporu nahrádzať žalobou na obnovu právoplatne skončeného konania, keď všetky prípadne možné relevantné dôvody smerujúce k spochybneniu vecnej správnosti vydaného platobného rozkazu, uvádzané v žalobe na obnovu konania, mohol žalobca uplatniť už v odpore proti platobnému rozkazu. Žalobca v žalobe neuviedol žiadne nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu konania, ktoré nemohli byť použité v pôvodnom konaní pre objektívnu prekážku. Na záver súd poukazuje aj na závery vyslovené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. II. ÚS 108/2012, v ktorom sa konštatuje, že ani z pohľadu ústavného súdu

„nemožno judikatúru súdov považovať za skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné požiadať o obnovu konania“. Podaná žaloba na obnovu konania nie je preto vhodne zvoleným prostriedkom ochrany práv žalobcu, nakoľko tento právny prostriedok ochrany neslúži na nápravu nesprávnych rozhodnutí v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia a vyslovených chybných právnych názorov, ale na nápravu pochybení pri zisťovaní skutkového stavu.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko súd podanú žalobu na obnovu konania odmietol, žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie (§ 357 písm. c/ CSP), ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).